

Wet ruimtelijke ordening

Veld	Invulling	Toelichting
ID:	10	
Titel:	Wet ruimtelijke ordening	
Type:	Wet- en regelgeving	
Dekking:	Nationaal	
Officiële naam:	Wet van 20 oktober 2006, houdende nieuwe regels omtrent de ruimtelijke ordening (Wet ruimtelijke ordening)	
Verwijzing:	Tekst van de Wet	
Begin-/eindjaar:	Datum aanneming: 20/10/2006 Datum inwerkingtreding: 01/07/2008	De gehele Wet is op 1 juli 2008 in werking getreden met uitzondering van Afdeling 9.2 inzake het Ruimtelijk planbureau. De Wet zal op termijn vervangen worden door de Omgevingswet. Naar verwachting treedt de Omgevingswet in 2021 in werking Onderstaande informatie heeft betrekking op de tekst geldend op: 15/11/2018.
Verantwoordelijke minister:	Minister van BZK	
Status:	Vigerend	
Toepassingsgebied:	Territoriale zee, EEZ	
Kruisverwijzing:	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Invoeringswet Wet ruimtelijke ordening</i> • Waterwet • Wet algemene bepalingen omgevingsrecht • Omgevingswet • Nationaal Waterplan 2016-2021 • Structuurschema Infrastructuur en Ruimte 	De Invoeringswet Wet ruimtelijke ordening bevat bepalingen ten aanzien van het overgangsrecht tussen de huidige Wet ruimtelijke ordening en zijn voorganger, de Wet op de Ruimtelijke Ordening.
Uitvoerende wetgeving:	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Besluit van 21 april 2008 tot uitvoering van de Wet ruimtelijke ordening (Besluit ruimtelijke ordening)</i> • <i>Besluit van 22 augustus 2011, houdende algemene regels ter bescherming van nationale ruimtelijke belangen (Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro), ofwel Besluit Ruimte)</i> 	
Trefwoorden:	Ruimtelijke ordening	

Essentie:

De Wet ruimtelijke ordening bevat het wettelijke kader voor het voeren van ruimtelijk ordeningsbeleid waarbinnen de bij het gebruik van een gebied betrokken belangen tegen elkaar kunnen worden afgewogen. De Wet strekt zich uit tot het Nederlandse grondgebied met inbegrip van de territoriale zee, en de exclusieve economische zone (artikel 1.1).

De Wet ruimtelijke ordening voorziet in structuurvisies op rijksniveau; provinciaal niveau en gemeentelijk niveau (Hoofdstuk 2). Deze structuurvisies bevatten de hoofdlijnen van de voorgenomen ontwikkeling van het betrokken gebied. Gemeenten stellen tevens een bestemmingsplan vast (Hoofdstuk 3).

Het rijk en de provincie hebben in bepaalde gevallen de bevoegdheid in afwijking van het bestemmingsplan een inpassingsplan vast te stellen. Voor het rijk geldt deze bevoegdheid ook ten aanzien van provinciale inpassingsplannen. Voor gebieden die geen deel uitmaken van het grondgebied van een gemeente of een provincie kan, voor zover zulks bij algemene maatregel van bestuur is bepaald, een rijksbestemmingsplan worden vastgesteld (artikel 10.3). Onder de gebieden die provinciaal en gemeentelijk zijn ingedeeld bevindt zich het gedeelte van de territoriale zee tot 1 kilometer uit de kust (vastgesteld bij Wet van 2 november 1990 houdende regeling provincie en gemeentegrenzen langs de Noordzeekust van Den Helder tot en met Sluis; de Wet van 8 november 1980 tot provinciale indeling van de Waddenzee en de Wet van 12 december 1985 tot gemeentelijke indeling van de Waddenzee). Voorbij die afstand is de Noordzee niet provinciaal en gemeentelijk ingedeeld. In het verleden heeft de overheid de mogelijkheid verkend om een rijksbestemmingsplan Noordzee op te stellen. De overwegingen om niet over te gaan tot het opstellen van een dergelijk plan, zoals die zijn weergegeven in een brief van 15 juni 2011 van de toenmalige staatssecretaris van I&M, zijn nog steeds relevant.

Structuurvisies geven voor een gebied een samenhangende visie op het voor dat gebied door de bestuursorganen van het vaststellende overheidsniveau te voeren ruimtelijk beleid. De Wet onderscheidt twee soorten structuurvisies. De eerste is een structuurvisie die primair wordt opgesteld voor een gebied. De tweede is de zogenaamde aspectstructuurvisie. In deze laatste visie worden afzonderlijke aspecten van het ruimtelijk beleid uitgewerkt. De Wet vereist dat een structuurvisie de hoofdlijnen bevat van de voorgenomen ontwikkeling van het gebied waarop de visie betrekking heeft en de hoofdzaken van het te voeren ruimtelijk beleid. Een structuurvisie dient tevens in te gaan op de vraag hoe de voorgenomen ontwikkeling naar verwachting gerealiseerd zal worden.

In de Invoeringswet Wet ruimtelijke ordening zijn bepalingen opgenomen ten aanzien van het overgangsrecht tussen de huidige Wet ruimtelijke ordening en zijn voorganger, de Wet op de Ruimtelijke Ordening. Deze bepalingen stellen onder andere de figuur van de planologische kernbeslissing (PKB) onder de oude wet gelijk aan structuurvisies op rijksniveau onder de huidige Wet ruimtelijke ordening. Concrete beleidsbeslissingen in de PKB's behouden op basis van het overgangsrecht hun gelding tot en met het moment waarop de PKB komt te vervallen, dan wel de beleidsbeslissingen worden vervangen door een algemene regel. Alle ruimtelijke rijksbelangen uit de eerder uitgebrachte PKB's (en uit de nog aan te nemen structuurvisie) die juridische borging vragen, worden gewaarborgd in de AMvB Ruimte, ook wel aangeduid als het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) of Besluit Ruimte. De visie van de rijksoverheid op het algemene beleid ten aanzien van de ruimtelijke ordening is uitgewerkt in de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR).